

Ha a kód keletkezését nóvakitöréssel magyarázzuk, akkor ennek a 12. század második felében kellett bekövetkezni. Ismeretes, hogy régi kínai feljegyzések egy nóváról számolnak be, melyet 1054-ben láttak a Rák-csillagképben feltűnni. Ezt a kínaiak által észlelt nóvát már több ízben összefüggésbe hozták a Rák-kóddal. Duncan, legújabb felvétele alapján, a Rák-kód keletkezésének idejét igen nagy pontossággal tudta meghatározni. Ha elfogadjuk az egyenletes terjedési sebesség feltevését, akkor a kód keletkezési ideje és a kínaiak által észlelt nóva kitörésének ideje között 100 év különbség mutatkozik.

Ha a legújabban számított sebességeket a spektroszkópai úton nyert radiális sebességekkel egybevetjük, a kód távolságára 1300 parsec vagyis 4200 fényév, átmérőjére pedig 6 fényév adódik. *Abaházi Richárd.*

KÖNYVSZEMLE

Cinquième Rapport de la Commission pour l'Étude des Relations entre les Phénomènes solaires et terrestres. Firenze. Tipografia Barbara. 1939. 204. o.

A címben szereplő bizottság, amelynek tagjai Abbot, Abetti, Appleton, D'Azambuja, Brunner, Chapman, Deslandres, Fabry, Fleming, Nicholson, Simpson és Störmer, háromévenként ad ki jelentést a Napon lefolyó jelenségeknek geofizikai következményeiről rövid referátumok alakjában. Ez a kötet 34 referátumot tartalmaz a következő tárgykörökről: Napjelenségek, a rádióhullámok terjedése, földmágnesség, sarkifény, a felső légrétegek, kozmikus sugárzás, az éjjeli ég fényessége, meteorológiai változások a Földön. A cikkek szerzői a bizottság tagjain kívül Heck, Stratton, Waldmeier Dellinger, Berkner, Ranzi, Martyn, Jouaust, Bureau, Eblé, McNish, Bartels, Vestine, Labrouste, Harang, Vegard, Barbier, Chalonge, Vassy, Kaplan, Forbush, Hess, Gauzit, Bernard, Götz, Brooks. A legutolsó rendkívül erős napfoltmaximum az elmúlt években kitűnő alkalmat adott a könyv tárgyát képező jelenségek vizsgálatára, úgyhogy nagy volt a haladás. Hovatovább a geofizikának mind nagyobb területe válik a csillagászat részévé. *D. L.*

W. T. Skilling and R. S. Richardson: *Astronomy.* New-York, Henry Holt & Co., 1939. 579. oldal. 248 ábrával.

Úgy a kezdő csillagásznak, mint a csillagászat iránt érdeklődőknek első bevezető olvasmányul ma ezt a könyvet ajánlhatjuk leginkább.

Kiderül az 1939 március 1-ről keltezett előszóból, hogy a didaktikai szempontokra főként Skilling ügyelt, míg Richardson, a Mt. Wilson-csillagda tagja arra törekedett, hogy a könyvet szoros kapcsolat fűzze a napjainkban oly gyors ütemben fejlődő csillagászati kutató munkához. A könyv teljes és korszerű képet nyújt a csillagászat jelenlegi állapotáról, ezt ma más hasonló könyvben nem találjuk meg. Külön biztosíték erre az a sok jeles amerikai csillagász, kik a könyv egyes fejezeteit, érdek-